

ברוך או ארוך

מחשבות סביב לטבח בחברון פורים תשנ"ד

[פורים תורה - נכתב בפורים לאחר קיום מצוות היום עד דלא ידע].

מפתח

א) מתי אסור ומתי מותר להרוג

ב) הכרזה לפוגרום נגד היהודים אם נקרא התחלת מלחמה

ג) אם נקרא חילול ה' אם מונעים פוגרום

ד) אם יש לפנינו סכנה ויכולים להציל ויש להצלה סכנה ליותר מאוחר מה

עדיף, סכנה של היום או של אח"כ

ה) אם מותר לשחרר רוצחים מן הכלא

ו) ביאור עקדת יצחק

ז) מסקנה לסיבת הטבח

ח) ביאור התנגדות של מר"צ נגד צומת ולא נגד ש"ס

ט) ביאור השמצת ד"ר ברוך גולדשטיין הי"ד ע"י ראש הממשלה

י) עוד בענין זה

יא) למה מפחדים מן המלחמה

יב) ביאור כונת הממשלה להוציא המתנחלים ממקומם

יג) הנהגת אנשי ח"ל בנפאל שהשגת להטיל וסנין קיהף גלוי

ברוך או ארוך

(א) מתי אסור ומתי מותר להרוג

האם איסור רציחה הוא דבר מוחלט או שיש לפעמים מצבים שמותר להרוג.

הנה בתורה כתוב לא תרצח, ושייך ג"כ לגוים, כמו שכתב הרמב"ם הל' רוצח פ"ד הל' י"א וכן כתב בתורה כל פרשה ערי מקלט כמה פעמים בתורה, להראות חומר איסור של שייך. וכן קין נענש על שייך. וכל התורה מלאה מזה.

אולם לפעמים יש ציור שמותר להרוג, כגון רודף אחר חבירו, וכן ב"ד מצוה להרוג מי שנתחייב מיתה. וכן על גוי נאמר טוב שבגוים הרג, (מסכת סופרים ספטי"ו). וע' בכ"מ פ"ד דהל' רוצח, שמעמיד מימרא זו כשיש מלחמה בין ישראל לגוים ולכן כתב הרמב"ם, שם וז"ל אבל הגוים שאין בינינו ובינם מלחמה, ורועי בהמה דקה מישראל וכיוצא בהן אין מסבבין להם המיתה ואסור להצילן, אם נטו למות. וכ"כ בהל' ע"ז ראהו נטו למות לא יצילנו אבל לאבדו בידו או לדוחפו לבור וכ"כ אסור מפני שאינו עושה עמנו מלחמה,

ועכ"פ מבואר שבשעת מלחמה מותר להרוג, וזה בכלל המסכת סופרים,

והכוונה, דאיננו איירי שהגוי עכשיו רוצה להרוג את היהודי, דאליכ בל"ה מותר להרוג אף שהוא ישראל, וכן לא שייך לקרותו טוב שבגוים אלא איירי שאינו הולך עכשיו להרוג את ישראל, רק שיש כאן שעת מלחמה בין ישראל לגוים, אולם נראה דאיירי שיש תועלת כעת בענין המלחמה או להטיל עליהם אימה ולמנוע פיגוע שרוצים לעשות כעת

(ב) הכרזה לפוגרום נגד היהודים אם נקרא התחלת מלחמה.

נראה בפשטות שאם מכריזים ברמקולים בתוך עיר, שכל הגויים יקנו מזון הרבה, כי יעשו פיגוע גדול נגד יהודים וכתוצאה מכך יהא עוצר זמן ממושך, זה נקרא התחלת מלחמה. וממילא באופן כזה מותר להרוג גויים כדי להטיל אימה. ולמנוע הפוגרום. (מעשה כזו הוכרז בחברון בשבוע של פורים תשנ"ד כמו שפורסם בידעיות אחרונות של יום פורים במוסף לשבת עמוד 6. ועוד שמעתי שמצאו אחר הפיגוע שהערבים הכינו כלי נשק כדי להרוג את היהודים אחר התפילה שלהם)

(ג) אם נקרא חילול ה' אם מונעים פוגרום.

נראה שאם מונעים פוגרום ע"י שהורגים ערבים אינו נקרא חילול ה' אלא קידוש ה' אף שיש יהודים או גויים שיפרשו זה כגדר רציחה, (ע"י שהתקשורת יפרסם רק מה שהיהודי עשה לגוים ויעלימו מה שהגויים רצו לעשות ליהודים) כי אילו לא עושים ויהרגו יהודים יהא בזה חילול ה' יותר גדול. כי זה גופא שגויים שולטים על יהודים הוא חילול ה' כמו שנא' יחזקאל (ל"ו ט"ז) ויבא אל הגויים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם ה' אלו ומארצו יצאו, וכתבו המפרשים כי האומות ההם יאמרו עליהם הנה עם ה' אלה ועם כל זה יצאו מארצו ולא היה יכולת בידו להציל את עמו ואת ארצו.

ע' רש"י.

ורואים מזה, שגוי ששולט על יהודי והורג בהם יש בזה חילול ה' וממילא מי שמציל את ישראל אף ע"י הריגת גויים נקרא קידוש ה'.

(ד) אם יש לפנינו סכנה ויכולים להציל ויש להצלה סכנה ליותר מאוחר מה עדיף, סכנה של היום או של אח"כ.

הנה הדבר פשוט שהסכנה לפנינו עדיף, כי מה יהיה אח"כ א"א לשער. שאם יש קבוצה של ליסטים שמכריזים בעיר שרצונם לעשות טבח ליהודים וע"י הריגת כמה גויים יכולים למנוע זה. אז אף שע"י יתגבר שינאת הגויים ויש אולי סכנה אח"כ, מ"מ הרי ג"כ אם לא הורגים עכשיו יש סכנה, שאם לא יהרגו גויים, אז הגויים יהרגו היהודים ויש כבר הפסד יהודים עכשיו וחץ מזה כל מה שהורגים יותר יהודים יתחשק להם להרוג עוד יותר, שרואים שמצליחים במעשיהם, (וכן כתוב בהמאמר של ידיעות אחרונות משרי הבטחון שהטבח שהערבים הכינו ליהודים שורשו משום שראו שהצליחו בזמן אחרי התחלת שיחת השלום להרוג היהודים) וא"כ ע"י הריגת הגוי הציל עכשיו את היהודים ואולי הואילו להציל מכאן ולהבא

(ה) אם מותר לשחרר רוצחים מן הכלא

ע' ברמב"ם הל' רוצח פ"ב הל' ד' וכל אלו הרצחנים וכיוצא בהן שאינן מחויבים מיתת ב"ד אם רצה מלך ישראל להרגן בדין המלכות ותקנת העולם הרשות בידו, וכן אם ראו ב"ד להרוג אותן בהוראת שעה אם היתה השעה צריכה לכך הרי יש להם רשות, כפי מה שיראו.

הרי שלא הרגם המלך, ולא היתה השעה צריכה לחזק הדבר, הרי ב"ד חייבים מכל מקום להכתים מכה רבה, הקרובה למיתה, ולאסור אותן במצור ובמצוק שנים רבות, ולצערן בכל מיני צער כדי להפחיד ולאיים על שאר הרשעים שלא יהא להם הדבר לפוקא ולמכשול לבב ויאמר הריני מסבב להרוג אויבי כדרך שעשה פלוני ואפטר.

ולמדים מזה שמחויבים להחזיק הרוצחים בכלא, ואם משחררין אותן גורמים שני דברים, אחד שאותן הרוצחים גופא יהרגו עוד פעם ח"ו, ועוד שיזדלזל איסור רציחה ויבואו אחרים להרוג.

וא"כ אם יש ממשלה שמשחרר רוצחים מן הכלא הם אשמים בכל הרציחות שנגרמו עקב זאת, והם המחויבים. ולא רק על רציחה שבא מכח הרוצחים ששיחררו אותם אלא ג"כ מרוצחים אחרים שהרי שיחרור הרוצחים מסיר האימה משאר הרוצחים, ונותן להם חשק לרצוח.

(ו) ביאור עקדת יצחק

יש לעיין איך רצה אברהם אבינו לשחוט את יצחק הרי יש כאן חילול השם נורא ואיום, שכל העולם כולו יאמרו עליו שהוא רוצח שפל שהורג בנו יחידו, ועד עכשיו דרש בכל העולם שהקב"ה הוא כולו חסד כולו אמת כולו רחמים, וע"י קירב המון מן העולם לדרך האמת, וע"י מעשה זו של שחיטת בנו יאמרו כל העולם שכל המושג של כבוד שמים הוא שקר וכזב, ויותר טוב לעבוד עבודה זרה, וכן כל הניסים שהיו ע"י לידת יצחק שהיה עד עכשיו כבוד שמים גדול כבמואר בפסוק צחוק עשה לי א-לקים כל השומע יצחק לי, יאמרו עכשיו שהכל היה כישוף, והכל שקר, ולא היה כלל בכל העולם מי שמחזיק האמונה בבורא עולם, ועכשיו יהא הכל נשבר והולך לטמיון, ולא שייך כלל לתאר חילול ה' יותר מזה. וא"כ צע"ג איך עלה על דעת של אברהם אבינו לשחוט את בנו.

ויש לאמר כיון שהקב"ה אמר לו לשחוט את בנו, והוא בעצמו סיכן כבוד שמו ע"י,

ברוך או ארור

אין להיות יותר פיקח מהקב"ה ואין לעשות חשבונות נגד רצון ה', ומעשה זו לקיים רצון ה' הוא עדיף וגובר על כל חילול ה' שהיה יוצא ממעשיו.

ואתו דבר יש להקשות על מה שכתב רש"י ריש בראשית אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל, ומה טעם פתח בבראשית, משום כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים, שאם יאמרו אומות העולם לישראל ליסטים אתם שכבשתם ארצות שבעת גוים, הם אומרים להם כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה, ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו.

ולכאורה קשה איך בניי כובשים א"י הרי יש בזה חילול ה' נורא ואיום שכל העולם כולו אומרים עליהם שהם ליסטים שהורגים אנשים חפים מפשע שלא עשו להם שום דבר, ואין אומה בעולם שמפרסם כבוד שמים כמו ישראל, ואומרים שהקב"ה הוא כולו חסד כולו אמת ועכשיו יאמרו האומות שהכל שקר וכזב. ואף שבניי עונים להם, שהארץ של הקב"ה וכו' מ"מ בינתיים עד שהאומות שומעים התשובה ומקבלים אותה יש חילול ה' נורא ואיום שאין שייך לתאר כלל חילול ה' יותר מזה. וא"כ איך בניי כובשים א"י.

ויש לאמר כיון שהקב"ה ציוה לכבוש את הארץ, והוא בעצמו סיכן כבודו באופן זמני ע"י, אין להיות יותר פיקח מהקב"ה, ומעשה זה של כיבוש הוא יותר חזק מכל חילול ה' שהיה יוצא,

והנה להציל עם ישראל מהריגה הוא מצוה לא פחות מכיבוש הארץ ובשניהם יש מלחמת מצוה כמבואר ברמב"ם הל' מלכים, וכן נאמר במלחמת יואב חזק ונתחזק בעד עמינו ובעד ערי א-לקינו ומשמע שהקדים עמינו לערי א-לקינו, וכן נאמר כי איכבה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיכבה אוכל וראיתי באבדן מולדתי, והקדימה הצלת עם ישראל לפני הצלת א"י, וא"כ אם בשביל כיבוש א"י אין להתחשב על מה שיש חילול ה' באופן זמני שיאמרו כל העולם לישראל ליסטים אתם, כ"ש בשביל הצלת עם ישראל אין להתחשב מה שכל העולם כולו יאמרו עליהם ליסטים אתם.

ואפשר ללמוד מכאן שהקדוש שהרג כמה ערבים כדי להציל עם ישראל שלא יהרגו אותם הערבים, לא היה צריך להתחשב עם מה שכל העולם כולו יאמרו עליו שהוא רוצח וליסטים, שזה לא גרע מעקדת יצחק וכיבוש א"י.

ואם על אברהם אבינו נאמר יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשחת את בנך את יחידך. כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי.

כן אפשר לאמר כאן יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת על נפשך, יתברך כל כלל ישראל ע"י זה וירשו את שער איביהם ויתגלה במהרה משיח צדקינו ואח"כ יתברכו ע"י כל גוי הארץ.

והמעשה הזה היה במקום קבורת אבותינו, לעורר עקדת יצחק. ולזכור ברית של הקב"ה שכרת עם אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ויתקיים מה שנאמר וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר,

וכן אומרים בסליחות זכור ברית אברהם ועקדת יצחק והשב שבות אהלי יעקב והושיענו למען שמך. גואל חזק למענך פדינו, ראה כי אזלת ידינו, שור כי אבדה חסידינו ומפגיע אין בעדינו, ושוב ברחמים על שארית ישראל, והושיענו למען שמך. העיר הקדש והמחוזות, היו לחרפה ולביזות, וכל מחמדיה טבועות וגנוזות, ואין שור רק התורה הזאת, והשב שבות אהלי יעקב והושיענו למען שמך.

ז) מסקנה לסיבת הטבח

מה שטיפלו בשיחת השלום וכן שעקב כך שיחררו הרבה רוצחים, זה היה הסיבה

שהערבים הכינו טבח ליהודים בחברון ורצו להרוג מהם, וזה שגרם שעקב כך הרג יהודי אחד ז"ל הרבה ערבים כדי להציל את היהודים מטבח וכן שלא יתפשט תאוות הערבים לשחוט יהודים וכן לעורר את הממשלה לשמור על היהודים. ואם עקב כך הממשלה שולח עוד רוצחים החוצה, הם מכניסים בסכנה עוד יהודים והם אחראים על כל התוצאות. רק היית יעזור שכל מחשבת הערבים לפגוע ביהודים יתהפך עליהם והם יקבלו על זה כפלי כפלים כמו שנאמר ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם. עוצו עצה ותופר דברו ולא יקום כי עמנו א-ל.

וכן כל מחשבת אותן אנשים אשר רוצים לגנות מצילים ולהכריז עליהם שם רוצחים יתגלה בכל העולם. וכולם יכירו שהם מצילים. ואף שמקודם אמרו עליו שהוא רוצח מ"מ אין להתיחס לזה כלל, וכן היה עקדת יצחק שאילו היה אברהם שוחט את יצחק, היו כל העולם מדבר עליו שהוא רוצח, וכן כל כיבוש א"י הוא בצורה כזו, וזה אחד מדרכי ה' ומצוות ה', ומי שמתגבר על נסיונות כאילו הוא גובר על הנסיון הכי גדול ששייך לתאר והוא יסוד עקדת יצחק אבינו.

ח) ביאור התנגדות של מר"צ נגד צומת ולא נגד ש"ס

רבים תמהים על מה שקרה בשבוע שעבר שראינו שמר"צ אשר יסודו לעקור את התורה בכללות, ועל זה עובדים כל הזמן, אז כשנכנסו ללחץ והוצרכו להסכים או על ש"ס או על צומת העדיפו ש"ס אבל לצומת התנגדו בכל תוקף. ולכאורה קשה הרי ש"ס הם שומרי שבת ומרביצים תורה משא"כ צומת הם מחללי שבת ולא היה איכפת להם שיביאו בשר טריפה לא"י, וא"כ מה מתנגדים כ"כ לצומת, ואף שצומת עומד בתוקף על השטחים שנכבשו בששת הימים, מ"מ לכאורה בענין קיום הדת הוא שמירת שבת ואכילה כשרה יותר חשוב שהשטחים, וא"כ היה ראוי שמר"צ יתנגד לש"ס יותר ממה שמתנגד לצומת.

אולם נראה לישב הדבר על פי מה שכתוב בתורה (דברים ה' ד') אחרי הכותו את סיחון מלך האמורי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב באשתרות באדרעי וכתב רש"י אחרי הכותו, אמר משה, אם אני מוכיחם קודם שיכנסו לקצה הארץ יאמרו מה זה עלינו, מה היטיב לנו, אינו בא אלא לקנתר ולמצא עילה, שאין בו כח להכניסנו לארץ לפיכך המתין עד שהפיל סיחון ועוג לפניהם והורישם את ארצם ואחר כך הוכיחם.

הנה מלחמת ששת הימים היה גילוי גמור שהקב"ה עוזר לעם ישראל למעלה מדרך הטבע ואף שהיו הרבה שאמרו כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, ובגלל זה נמשכו קצת גדולי ישראל ואמרו כוחם ועוצם ידם עשה להם החיל זה והכל מעשה שטן ולא רצו לספר הניסים, אולם ידוע הוא, שהמשגיח ר' יחזקאל לוינשטיין ז"ל החשיב מאוד הניסים, ודימה אותם לניסים של יציאת מצרים שהם יסודי הדת, וכן קבלת התורה הוא המשך של יציאת מצרים כמו שנאמר אנכי ה' א-לקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים.

וכבר ביארנו באריכות בספר שוב אשוב אליך שאחרי מלחמת המפרץ שהיה גלוי לכל שהקב"ה עוזר לישראל למעלה מדרך הטבע ונתגלו אמיתיות תוכן המלחמה של ששת הימים, ואז בודאי ג"כ גדולי ישראל אשר היו מתנגדים אז לספר הניסים של ששת הימים, מ"מ עכשיו היו מסכימים.

והנה המתנחלים אשר עומדים בתוקף להחזיק השטחים שנכבשו בששת הימים, ע"י פעולה זו הם מכריזים ועומדים שהקב"ה הוא בורא ומנהיג לכל הברואים והוא עוזר לישראל וכלל ישראל הם עם הנבחר והכל בגדר אחרי הכותו את סיחון מלך האמורי וגו'. וזה יסוד האמונה, שע"י זה אפשר אח"כ להמשיך קיום של כל חלקי התורה.

הנה סיעת מר"צ ואחריהם נמשכו כל השמאליים, אשר כואב להם הכבוד שמים הזה,

ברוך או ארור

ממילא רוצים ללחום בכל התוקף איך לבטל השטחים של ששת הימים.

אולם כדי לטשטש הדבר, שהציבור לא ירגיש כוונתם, הם אומרים בפומבי שכוונתם להצלת כלל ישראל, שהם מפחדים ממלחמה, ואומרים שהם רוצים לעשות שלום.

ויש לעיין האם האמת הוא שדואגים בשביל הצלת עם ישראל או שיש דבר אחר בגו. שרוצים להכחיש הניסים של ששת הימים, כדי שלא יכאב להם המצפון שמכריז כבוד שמים שיצא ממלחמת ששת הימים.

ונראה להביא ראייה שאין דואגים כלל בשביל הצלת כלל ישראל שהרי כסדר משחררין רוצחים, שמסכנים חיי הציבור וזה פעולה בדיוק הפוכה מהצלת כלל ישראל, ועיי' שלא דואגים כלל לזה רק כל כונתם לבטל הכרזת הניסים של ששת הימים שהיה תפקידו להכריז כבוד שמים שעם ישראל הוא עם הנבחר.

ועכשיו מובן היטב למה מר"צ מתנגד לצומת יותר ממה שמתנגד לשי"ס, שהרי צומת עומד בתקיפות להחזיק השטחים, ואף שהם לא אלו אשר מכריזים כבוד שמים, מ"מ למעשה זה עוזר למתנחלים שהם יכריזו כבוד שמים שעם ישראל הוא עם הנבחר ועוד מעט אנו בסוף הגאולה, אשר יתגלה משיח צדקינו, וכל ישראל ישמרו התורה, וכבוד שמים זה הוא הורס יותר כח הקליפה מכל פעולתם של שי"ס, אף שבדאי ג"כ פעולתם של שי"ס להרבצת תורה הורס הקליפה אולם אינו מגיע לדרגה של הריסת כח הקליפה שבא ע"י הכרזת הניסים של ששת הימים.

ויש להוסיף נופך, שענין של הרבצת התורה שעושים עדיין אינו כואב כ"כ למר"צ, שהם יכולים לאמר שהחרדים ישמרו שבת ויאכלו כשר ואנו מחללין שבת ואוכלים טריפה, זה ענין דמוקרטי שכל אחד עושה מה שרוצה, הם מאמינים בה' ואנו לא מאמינים בה', הם אומרים שעם ישראל הוא עם הנבחר ואנו אומרים שעם ישראל הוא כמו כל הגוים, אולם כשמספרים הניסים שהיו בששת הימים ובמלחמת המפרץ, ומראים לכל איך כלל ישראל הוא עם הנבחר, אז כבר לא יכולים לאמר שום דבר, וזה הורס כל כפירתם מן השורש, על כן הם לוחמים בכל הכח לבטל כל הכיבוש שהיה בששת הימים, וממילא היו מוכרחים להתנגד בכל התוקף נגד צומת, שאף שצומת לא מספרים כבוד שמים מ"מ ע"י שמחזיקים השטחים יכולים אחרים שומרי תורה לספר הניסים. וממילא יש התנגדות ג"כ לצומת, אף שבדעבד גדול היו מסכימים מר"צ עם שי"ס. בגדר בחור את הרע במיעוטו.

וזאת למודעי שאין כאן שום הכשרה למעשים של אנשי צומת שאין לפי התורה, וכן של ציבור אחר שהוזכר כאן שיש צה"ל דברים טובים אין מכאן שום הכשרה לדברים שלילים שצותך הציבור, ואנו צריכים למחות כל דבר שאינו לפי התורה, וכאן צה"ל רק להצהיר ענין הדברים שמפריעים לאנשי השמאלים הקיצוניים ביותר, איפה הנקודה הכי חשובה שאפשר לשזור דרכם ומחשבותם. והי"ת יעזור שצרכות מאז אחת שאלה מקיים יזכה אח"כ לקיים כל התורה כולה. ואם ניזון אחד יכול להתגבר לשרוף עיר שלמה, אז כ"ש ניזון אחד של קדושה יכול להתגבר ולהלחץ את האדם לשמור כל התורה.

ט) ביאור השמצת ד"ר ברוך גולדשטיין הי"ד ע"י ראש הממשלה.

אחד מראשי המשמיצים של ברוך גולדשטיין היה ראש ממשלת ישראל יצחק רבין, שצחק עליו בכל העולם כולו שהוא רוצח בזוי, מן הרוצחים הכי גרועים שנמצאים בעולם שהורג אנשים חפים מפשע, ובודאי אילו היה תופס אותו חי היה גוזר עליו שלושים מאסר עולם ומענה אותו ביסורים ככל העולה על רוחו,

ויש לעיין האם ראש הממשלה באמת מתנגד כ"כ לרוצחים ולמושג של רציחה, או שיש כאן דברים אחרים בגו.

ונראה להביא ראייה שהוא בכלל אינו שונא רוצחים, אדרבה מכבד אותם, שהרי הוא שכיבד הרוצח המפורסם ערפאת ימ"ש, וכן תיכף אחר המעשה בפורים היה משחרר

ברוך או ארור

כאלף רוצחים ערבים החוצה, שמוסיף בסכנה את המתנחלים, והכל לפי ציווי ערפאת, ורק את המתנחלים רוצה להכניס בכלא, וא"כ רואים שאין כאן ענין התנגדות לרציחה.

ועוד למה לא סיפר כל מה שהערבים היו רוצים לעשות ליהודים בשבוע של פורים שהם הכינו להם טבח, ודיבר רק מה שברוך גולדשטיין הי"ד עשה.

אולם נראה שעיקר מה שכואב לו במעשה של פורים הוא לא חומר איסור רציחה והשינאה נגד רוצחים, רק משום שנמשך אחרי מר"צ שרצונם לבטל הכיבוש של ששת הימים, שהוא הכבוד שמים שעם ישראל הוא עם הנבחר, וברוך גולדשטיין הי"ד שבר לו את כל ההתנגדות להכיבוש, על כן נתן כל כעסו נגד ברוך גולדשטיין במסוה שלוחם למען הצדק ולמען האמת ולמען ביעור הרע מן העולם, כדי לכסות על עומק כוונתו, אולם כשיחזר אח"כ הרוצחים הערבים נתגלה עומק כוונתו.

(י) עוד בענין זה

ועוד נראה לבאר ההשמצה באופן כזה, על פי מה שכתבנו שכל מעשה של פורים תשנ"ד היה כאן עקדת יצחק להציל עם ישראל מן הטבח שהערבים הכינו ליהודים, וידוע הוא שעקדת יצחק הוא יסוד של חיזוק עם ישראל שלמדים מזה איך יהודי צריך למסור נפש על התורה והמצוות, וא"כ אם היו מכבדים מעשה זו היה זה פירכה גמורה לכל מי שעובר רצון ה' ואינו שומר תורה, על כן אלו המרוחקים מן התורה שידעו מה שהערבים הכינו ליהודים היו מוכרחים לכסות זה ולבזות ככל האפשרי את העושה העקדה כדי שלא ילמדו הציבור איך שצריך למסור נפש בשביל עבודת ה' ולא יתעוררו על ענין עקדת יצחק. ומה שג"כ מן החרדים בזו אותו, זה משום שלא הגידו להם מה שהערבים הכינו ליהודים, ולא עלה על דעתם שהתקשורת השמאלית מסוגלת להעלים חצי הסיפור. וחשבו שכל הענין היה נקמה על העבר, ואין הדבר כן אלא היה הצלה ממה שהערבים הכינו, והמעשים שעברו שהערבים הרגו היהודים היה רק גילוי מה שהערבים מסוגלים לעשות ולא מדברים סתם להפחדה בעלמא.

(יא) למה מפחדים מן המלחמה.

הנה מה שמטפלים בשיחת שלום הוא משום שאומרים שאם לא יעשו זה, הערבים יעשו מלחמה, ובמלחמה יש שני אפשרות או שמנצחים המלחמה או שמפסידים, ועכשו צריך לעיין ממה מפחדים, האם מן האפשרות שמפסידים המלחמה או שמנצחים.

ונראה על פי שנתבאר לעיל, שסיעת מר"צ והנמשכים אחריהם מתנגדים לכיבוש של ששת הימים, ממילא עיקר הפחד הוא שמפחדים מניצוח, שהם חוששין שכשם שהקב"ה עזר במלחמת הקודמים, ג"כ יעזור במלחמה הבאה ובמקום להחזיר שטחים לערבים יכבשו עוד שטחים (והם צודקים מאתיים אחוז בחשש זה ולא רק חשש אלא שהאמת יהיה כך) ואולי יגיעו עד הפרת, וזה יהא כבוד שמים שאין למעלה הימנו, שמגלים לכל העולם כולו שהקב"ה עוזר לכלל ישראל למעלה מן הטבע, והם עם הנבחר, זרעם של אברהם יצחק ויעקב שהבטיח לתת להם את הארץ ולזרעם אחריהם, והקב"ה הוא בעלים על כל העולם והוא נותן את הארץ למי שהוא רוצה, כמבואר ברש"י ריש בראשית. וא"כ עי"ז ישבר כל שיטת הכופרים והשמאלים ובעיקר סיעת מר"צ, שאז יוכרחו להודות שכלל ישראל הוא עם הנבחר, וממילא עושים הכל כדי למנוע מלחמה כדי שלא יהא ניצוח במלחמה, ולהרחיק את הגאולה באפשרות הכי רחוקה שאפשר. או שאין מאמינים כלל בגאולה, וממילא מתנגדים לסיעת צומת, שהם כנראה ירצו שאם יהא מלחמה ינצחו עם ישראל במלחמה. ואף שצומת לא אלו שחושבים לפרסם אח"כ כבוד שמים בעולם, מ"מ כבר יהא אז מספיק אנשים אחרים שיפרסמו כבוד שמים בעולם.

אולם אף שזה כוונת מר"צ ודעימיה מ"מ הקב"ה ברוב חסדיו ולמען כבוד שמו ולמען בריתו עם אברהם יצחק ויעקב יפר עצת ערומים ומחשבת זדים, וממשלה זו תיפול,

ברוך או ארור

ותבא במקומה ממשלה שנותן כבוד להקב"ה וילחום למען כבוד שמו. ונאמר ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם. ונאמר עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו א-ל. ונאמר וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר.

(יב) ביאור כונת הממשלה להוציא המתנחלים ממקומם.

יש לעיין איך יתכן שיש כח הממשלה לדבר שצריך להוציא המתנחלים ממקומם הרי נאמר בתורה (בראשית כא י') גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק, ואי"כ רואים שכשישמעאל רוצה להרוג את יצחק צריך להוציא את ישמעאל ולא את יצחק ואי"כ אם באמת א"א לסדר ששניהם יגורו יחד, אז היה צריך להוציא את הערבים ולא את היהודים. ואף שהממשלה אינה מאמינה בפסוק זה מ"מ איך הקב"ה נותן בליבם הוה אמינה כזו. ומקיים על ידם ענין מגלגלין חוב ע"י חייב.

אולם נראה לבאר לפי הפסוק ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם, שלכאורה לפי דקדוק הלשון היה צריך לכתוב אשר שלטו שהוא לשון עבר ולמה נאמר לשון עתיד. אלא נראה משום שהמגילה נאמר ברוח הקודש וצפה הקב"ה שיבא עוד פעם זמן שיתקיים ענין ונהפך ומשום זה נכתב בלשון עתיד.

ועכשיו מיושב למה הממשלה רוצה להוציא המתנחלים ממקומן, שבאמת היה צריך כבר מזמן להוציא הערבים ממקומם, רק שהיה א"א לעשות מחמת אומות העולם שהיו צועקים על זה, אולם עכשיו שכבר נתברר ששני אומות אלו לא יכולים לגור יחדיו וא"כ כיון שיש כבר היסוד מונח בעולם שאחד צריך לצאת מכח השני, ועכשיו צריך רק לקיים מה שנאמר ונהפך הוא ויכולים בקלות לגרש הערבים.

וכן נראה שזה כל ענין של שיחת השלום שכבר דנים הרבה זמן, שבאמת היה צריך לכבוש הרבה שטחים מן הגוים, רק שהיה קשה לעשות מחמת אומות העולם שצועקים, אולם עכשיו שכבר מדברים על ענין של החזרת שטחים, אפשר ביותר קלות לאמר שאנו מסכימים במאה אחוז שאחד שלקח מן השני שלא כדין צריך להחזיר, וא"כ א"י שייך לעם ישראל כמבואר בתורה, והקב"ה הבטיח זה לאבות וגם הערבים מאמינים באבות שהרי משום זה התפללו במערת המכפלה, וממילא צריך רק לקיים מה שנאמר ונהפך הוא ואפשר לכבוש כל השטחים שהתורה צוותה לעם ישראל לכבוש.

ויותר מזה שהם לא מסתפקים בקצת שטחים רק רוצים כל איי, וראייה לזה שהרי רגע לפני מלחמת ששת הימים לא היה לנו כל השטחים אשר ניתוספו אחיי, ובכל זאת רצו הערבים לעשות מלחמה ולקחת הכל, ואיי רואים שאפילו מדינה שלמה הם היה מוכנים לקחת, ואיי כשאפשר לקיים ונהפוך אז אפשר לקחת גיי מדינה שלמה כמו ירדן ולבנון שכולו לאיי שהכל תוך הפרת וכן רובו של סוריא.

משל לדבר "קשת" שכל שמותחים יותר הקשת לצד זה, החץ הולך יותר למרחק לצד השני, אף כאן כל מה שמדברים לתת לערבים יותר שטחים, זה גדר מתיחות הקשת, וכשימתחו אותו היטב היטב, אז בפעם אחד יסירו המתיחה ואז החץ ילך בכח גדול לצד השני.

וכן נאמר בתורה (צראה' מ"ח כ"ז) אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי. ולשון בקשתי כולל ענין תפילה כמו שכתב האונקלוס וכולל ג"כ כפשוטו כמו שכתב רש"י בפירוש אחד וכן האריך הרמב"ן. וזה מרומז במילת "בקשתי" תקופה שלנו.

ולכן תיכף אחר שיעקב אבינו הזכיר הקשת, אמר ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרה אתכם באחרית הימים, וכונתו שבאחרית הימים יהא הכיבוש בצורה של קשת, רק שזה היה מכוסה אז ויתגלה רק כשיגיע הזמן אי"ה. ולכן בששת הימים היה הכיבוש בצורת קשת כידוע וכן המשך הכיבוש תהא אי"ה בצורת קשת.

71) הנהגת אנשי חוץ לארץ בנפילת ממשלת השמאל בקרוב. וענין קיבוץ גלויות

הנה כבר נתבאר שעוד מעט תיפול ממשלת השמאל מכיון שלוחמים נגד עם ישראל וארץ ישראל וכל יום מתרבים מתנגדים נגדם. וכן מבואר בגמרא מגילה י"ז: שממשלת הרשעה תיפול ותקום ממשלה חרדית. כמו שנאמר וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק. וכבר הארכתי בזה באריכות בספרי שוב אשוב אליך.

וראיתי בהפגנת הימין בימים שעברו בת"א ובקרית ארבע, שאנשי ימין החילונים מכבדים מאוד את הדתיים ורואים שרק מכת התורה אפשר להציל עם ישראל וא"י, והדתיים הם המה אשר מוסרים נפשם למען עם ישראל ולמען א"י, וג"כ מתחיל להתרקם אחדות בין חוגי הדתיים והחרדים למיניהם. וזה הכל עיצה טובה להקים ממשלה חרדית. שכשתיפול ממשלת השמאל, לא תקום ממשלת ימין חילוני אלא חרדי. והחילונים הימינים יתמכו בזה.

ובודאי הנהגת ממשלה החרדית תבטל כל מושג של ועידת שלום ולפי המצב של עכשיו מוכרחים ללכת ביד תקיפה נגד הערבים ולהוציאם לאט לאט. בפרט ע"י שיחרור אלפי ערבים רוצחים מן הכלא ע"י ממשלת השמאל, אשר ע"י מסכנים אנשי ארץ ישראל רק הקב"ה ברוב רחמיו יצילנו מידם, ובשלמה כל זמן שעדיין ממשלת השמאל קים, צריך לסמוך על הנס שהקב"ה הבטיחנו לקיים עם ישראל בתקופת קיבוץ גלויות, אבל כשיבא הממשלה ליד החרדים מוכרחים להציל עם ישראל בא"י בידים ולסמוך על הקב"ה בדרך השתדלות הטבעי, כמו במעשה של פורים שהרגו האויבים וכן בכל התורה כולה וכל הנ"ך כולה שיש לעשות השתדלות טע"ב ללחום נגד האויבים ובאותו מעשה לסמוך על הקב"ה שיעזור. וממילא יזרקו הערבים לאט לאט.

אולם נשאלת השאלה הרי אז יהא ח"ו סכנה לאנשי חו"ל, שהערבים שם ינקמו מן היהודים, ואף שלאנשי א"י אין זה חשבון למנוע לזרוק הערבים, כי סכנת אנשי א"י עדיף כמבואר בשו"ע יו"ד ס' רנ"א סע' ג' יושבי א"י קודמים ליושבי חו"ל, ועוד אנשי ארץ ישראל א"א לומר להם תלכו לחו"ל כי א"י הוא מקום הקבוע להם כמבואר בכל התורה כולה, משא"כ אנשי חו"ל אין מקום מגורם קבוע להם, ובפרט בזמנינו שעומדים בתקופת קיבוץ גלויות בודאי אין מקומם קבוע להם, וזה כבר סיבה מספקת שיש להעדיף להתחשב עם סכנת אנשי א"י מסכנת אנשי חו"ל, מ"מ קשה סוף סוף מה יעשו אנשי חו"ל לנצל מן הסכנה.

ובודאי שאין רשות לאנשי חו"ל לומר לאנשי א"י לא תלחמו נגד הערבים כדי שהערבים בחו"ל לא יהרגו אותנו. מכיון שאנשי א"י צריכים לינצל מן הסכנה והם קודמים.

וכי תימא שאנשי חו"ל יסמכו על הנוצרים שישמרו אותם, אולם אין לסמוך על זה מכיון שכשכתקום א"י בקרוב ממשלה חרדית, יעשו צרות ג"כ להנוצרים בא"י ויתחילו עם המיסיונרים ימ"ש ובפרט אנשי המורמונים ימ"ש. אשר מסיתים ומדיחים מאחינו בני"י לנצרות. ויזרקו אותם מן הארץ. ואין רשות לאנשי חו"ל לומר לאנשי א"י, אל תתקוטטו עם הנוצרים, תניחו אותם להסית ולהדיח אחינו בני"י לנצרות כדי שהנוצרים בחו"ל לא יעשו לנו צרות. כי אין זה חשבון כלל מכיון שאנשי א"י קודמים, והם במקומם ואנשי חו"ל הם שלא במקומם ויכולים לזוז ממקומם לא"י.

בקיצור אין רשות לאנשי חו"ל ע"י עיכוב עלייתם לארץ להכניס בסכנה גשמית או רוחנית את אנשי א"י ולמנוע מהם לטפל בערבים ובנוצרים מה שצריך לטפל בהם.

ונראה לתת עצה טובה לאנשי חו"ל, שכולם יבואו לא"י וזה המקום הכי בטוח בעולם כי יש השגחה עליונה, בפרט בתקופת קיבוץ גלויות, ולא שייך לומר שישמך על ניסים, כי הרי בחו"ל אין הבטחה שהקב"ה ישמור אותם שם כשיש אפשרות ללכת לא"י, כי

ברוך או ארור

אדרבה תלכו לא"י ארץ אבותינו ושם הקב"ה ישמור וזכותו של א"י יגן על כל עם ישראל.

ובלאו הכי יש חיוב לבא לא"י כמבואר בקרא (ירמיה ל"א כ') הציבי לך ציונים שימי לך תמרורים שימי לבך למסילה דרך, שובי בתולת ישראל אל עריך אלה: עד מתי תתחמקין הבת השובבה כי ברא ה' חדשה בארץ, נקבה תסובב גבר: כה אמר ה' צב-אות א-לקי ישראל עוד יאמרו את הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברכך ה' נזה הצדק הר הקודש: וישבו בה יהודה וכל עריו יחדו, אכרים ונסעו בעדר: כי הרויתי נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי: על זאת הקיצותי ואראה ושנתי ערבה לי: הגה ימים באים נאם ה' וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה: ע' חולין כ"ג. דה"י צנ"ח ש"ן להס לא מקרא ולא משנה והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרוס ולהאביד ולהרע. כן אשקוד עליהם לבנות ולנטוע נאם ה'

ויש למהר הדבר עד אשר אפשר לבא עוד בנחת כי אח"כ יזרקו הגוים את היהודים בכת. וזה לא נעים כ"כ.

ובפרט עכשיו אשר רוצים להביא אלפי ערבים לא"י שזה ממש שלא במקומם, צריכים אנשי חו"ל ללמוד מהם, ומה אלו אשר מקומם בחו"ל, רוצים לבא לא"י, אנו שאין מקומינו בחו"ל רק בא"י עאכ"כ שצריך לבא לא"י.

ועוד הרי מתפללים כל יום תקע בשופר גדול לחרותינו ושא נס לקבץ גליותינו, והרי הנהגת הקב"ה המלוכש בדרך הטבע ע"י נסיעת אורונים כל יום מכל העולם כולו לא"י, זה יותר חזק מכל שופרות שבעולם, וזה קורא לכל יהודי ויהודי תבוא לא"י, יש מקומות התורה בכל רחבי הארץ יש פירות בשפע, ואיך אפשר להתפלל להקב"ה בשקט תקבץ נדחי ישראל, הקב"ה באמת מקבץ רק היהודים נשארים תקועים במקומם, האם גם על זה צריך לקיים בדברים לא יוסר עבד, וצריך לקחת מקלות ולהכותם עד שיבואו לא"י.

ומי שטוען שאין לו פרנסה בא"י, הנה הדבר שקר וכזב ומוציא לעז על א"י והרי עיקר תפילת משה רבינו לבטל גזירת כיליון בגלל חטא העגל היה (דברים ט' כ"ח) פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכולת ה' להביאם אל הארץ אשר דבר להם, ומשנאתו אותם הוציאם להמיתם במדבר, ויוצא לפ"ז שאם אפילו גוים אומרים שאין כח של הקב"ה להביא בניי לא"י הוא חילול ה', עד שכדי להסיר חילול ה' הזה, מוחל הקב"ה חטא העגל, כ"ש שיהודי לא יאמר שהקב"ה אין לו כח לפרנס בניי בא"י. ובשלמה כשבאמת הדבר כן, אז זה אחריות של הקב"ה שמכניס כבוד שמו בסכנה כדי להוציא בניי לגלות, אבל כשהקב"ה שינה הנהגתו ומכניס בכל אפשרות בניי לא"י כדי להסיר החילול ה' שהגוים לא יאמרו שאין להקב"ה כח להכניס בניי לא"י, וכבר הכניס ארבע מיליון יהודים לא"י, איך אפשר להוציא לעז ולחלל שמו יתברך ח"ו לומר שאין ביד הקב"ה לפרנס בניי בא"י.

ויסוד הסרת החילול ה' ע"י הקב"ה בהכניס בניי לא"י מבואר בקרא, כמו שנאמר (יחזקאל ל"ז כ') ויבואו אל הגוים אשר באו שם, ויחללו את שם קדשי באמור להם עם ה' אלא ומאמצו יצאו, ע' ברש"י השפילו את כבודי ומהו החילול באמור אויביהם עליהם עם ה' אלה ומאמצו יצאו, ולא היה ביכולת להציל את עמו ואת ארצו, וכדי להסיר חילול ה' הזה, עושה הקב"ה מה שנאמר, ואחמול על שם קדשי אשר חיללוהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה, לכן אמור לבית ישראל לא למענכם אני עושה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חיללתם בגוים, אשר באתם שם, וקדשתי את שמי המחולל בגוים, אשר חיללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני ה' נאם ה' אל-קים בהקדשי בכם לעיניכם. ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם: וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

ברוך או ארור

ומבואר מכל זה ששיבת בניי בחי"ל הוא חילול ה', רק כל זמן שאין באמת שום עצה לבא לא"י, זה אחריות של הקב"ה, (על אף שגם בזה אחראים עם ישראל שגרמו בעונותיהם שצריך גלות כמבואר בקרא שהחילול ה' מתיחס לעם ישראל) אבל כשהקב"ה עושה הכל לתת אפשרות לבא לא"י ורצונו להסיר החילול ה', איך אפשר ליהודי לחלל שם שמים ולומר שאין כח ביד ה' להביא בניי לא"י ולפרנסם שם ואף אם כרוך בקושי, מ"מ צריך למסור נפש להסיר החילול ה'.

ומי שטוען שעדיין אין זמן של קיבוץ גלויות, בגדר מה שנאמר שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים, והכונה בזה שאף בשעת שהקב"ה עוסק בקיבוץ גלויות, בניי שקועים בחלום עמוק ולא מרגישים שום דבר, וחולמים שאנו באמצע תוקף הגלות ולא קרא שום ענין של קיבוץ גלויות. מ"מ יש חיוב להתעורר מן החלום, ולראות מה הולך בא"י, איך בדרכי ניסים המלוּבש בטבע באים אלפים ורבבות בניי לא"י, ועד מתי עוד אפשר לחלום ולומר שאין אנו בתקופת קיבוץ גלויות. ואף שעדיין משיח לא בא מ"מ זה לא יקח הרבה זמן,

וע' יומא ט: ריש לקיש הוי סחי בירדנא, אתא רבה בר בר חנא יהיב ליה ידא א"ל אלקא סנינא לכו, (רש"י) לכל בני צלל שלא עלו בימי עזרא ומנעו שכינה מלצוא ולשרות צצית שני, דכתיב אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף, ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז, אם עשיתם עצמכם כחומה ועליתם כולכם בימי עזרא, נמשלתם ככסף שאינו נרקב, כך לא הייתם חסרים שכינה שאין רקב שולט בו, עכשיו שעליתם כדלתות, נמשלתם כארז שהרקב שולט בו. מקלתו תולעת אוכלתו, מתוכו, ומקלתו קיים, כך קלת חזון שכינה היה שם, וכולו לא היה

ורואים מזה שעיקוב השכינה בא בגלל אנשי חו"ל שמתעכבים לבא לא"י, וא"כ ג"כ עכשיו מתעכבת הדבר בגלל עיכוב ביאת הארץ ולא תאמר אנו מחכים שיבנה בית המקדש ואח"כ נבוא לא"י אלא תבא לא"י ואז ימהר לבנות בית המקדש.

התעוררי התעוררי, כי בא אורך, קומי אורי, עורי עורי שיר דברי, כבוד ה' עליך נגלה.

נכתב כ"ד ניסן תשנ"ד פה ערד ת"ו.